

Kelletlenül állt neki a fűrészelésnek, minden centinél felsóhajtott. A lehulló forgácsot egy falevéltre gyűjtötte össze, hátralépett, hogy megszemlélje az okozott pusztítást. Mintha saját testébe hasítana a fűrész, újra és újra szenvedve felnyögött. Már vagy húsz centi mélyen hatolt a sima, fényes, gyönyörű fába, amikor Lady Turtan elfordította vagy negyven foknyira a fejét, és könnyedén kihúzta a lyukból, úgy, hogy még a fülét sem horzsolta fel.

– Jaj drágám, hát megtetted volna értem – csacsogta férje nyakába borulva. – Hát nem csodálatos hogy ennyire szeretsz? – és széles mozdulatokkal táncolni kezdett a szobor körül, közben vidáman sikoltozott.

Sir Basil arcán ismét megjelentek a kis piros foltok, és furcsa, rángatózó mozgásba kezdtek arczimái.

Jelks jó komornyik volt, régóta szolgálta már urát, megértette minden rezdülését. Szó nélkül elvette a fűrészét és ismét ura kezébe adta a fejszét.